

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Synopsis Magnalium Divi Josephi

Ignatius <a Sancto Francisco>

Leodii, 1684

Cap. 8. Quandonam fuerit in utero sanctificatus D. Iosephus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38500

erescere non ineptè concludimus ut manifestum est ex illo Angeli ad Zachariam de Joanne Baptistâ Luc. cap. 1. *Muli, inquit, in natiuitate eius gaudebunt.* Ecce honorem illius apud nos. Audi illius causam & fundamentum; *Erit enim magnus coram Domino,* quod significat potestatem & auctoritatem: unde hoc? *Vinum & sicram non bibet, & Spiritu sancto replebitur adhuc ex utero Matris sue,* ecce sanctificationem in utero.

III. Dico secundo, certissimum est hanc sententiam, affirmantem Diuum Iosephum fuisse in utero sanctificatum, esse oppositâ longè probabiliorem: nam sententia aliqua dicitur probabilior alterâ dupliciter: Primò, probabilitate intrinsecâ: Secundo, probabilitate extrinsecâ. Probabilitas intrinsecâ sumitur à motiuis quæ se tenent ex parte rei. Probabilitas extrinsecâ sumitur ab opinantium multitudinem & auctoritate: ita ex Aristotele primo Topico. cap. 1. Doctores: prima auctoritas movet doctos, secunda trahit imperitos: utroque modo nostra sententia est oppositâ probabilior: primo modo, quia robustioribus rationibus innititur, nostras habes, hic supra cap. 2. oppositas cap. 6. Secundo modo, quia omnes docti moti rationibus peremptoriis quibus innititur, illam recipiunt & docent: & simplices moti exemplo Doctorum, illam amplectuntur, dum interim opposita vix præter Dausquium, ullum habeat defensore.

IV. Dico tertio, mihi non videtur sufficere si dicamus hanc sententiam esse oppositâ probabiliorè: sed omninò dicendum hanc esse certam: primò, quia ex argumētis à nobis adductis hic supra c. 2. & 3. videtur proximè accedere ad eam certitudinem in quâ est doctrina de Immaculatâ Beatæ Virginis Conceptione. Secundo, quia hæc sententia eruitur ex principiis seu præmissis certis & infallibilibus: Est enim certum & infallibile omninò quod filius ut minimum debet Patri quod non recusat aliis, cum quibus non habet tantam proximitatem & affinitatem. Atqui est etiam omninò certum & infallibile ex dicendis postea Parte 2. Tract. 2. Diuum Iosephum esse verè Patrem Chri-

sti, & Christum esse verè ejus filium: Ergò ut minimum illi ab eo præstitum quod certò scimus exhibitum Jeremiæ Prophetæ & D. Joanni Baptistæ, scilicet Sanctificatio in utero, idque à fortiori, cum ille hos affinitate ad Christum, dignitate & meritis antecedar. Tertio, quia si hæc esset tantum probabilis, esset cum formidine partis oppositæ & falsitatis. At nullo modo est probabile quod ulla Ecclesia eam cum istâ formidine in suis officiis publicis recepisset, quæ non nisi certa & indubitata consuevit in illis recipere. Quare existimò hanc sententiam esse in eo statu, in quo non nisi temerariè insultari potest, ut fecit Dausquius.

CAPUT VIII.

Quandonam fuerit in utero Sanctificatus D. Iosephus.

NUDUS egressus est Job de utero Matris suæ, & nos omnes nudi egredimur: Nudi, inquam, corpore, an mâque nudi. Corpus etenim absque veste, ulloque operimento; anima (quod pejus est) sine gratiâ in hunc mundum subit: sed sanctissimus Ioseph noster etsi corpore nudus, ut reliqui, prodierit in lucem, non tamen animo: pretiosâ namque gratiæ veste, omniumque virtutum varietate circumdatus, utero egressus est, & Spiritum Sanctum prius animo hausit, quàm ore spiritum mundi: Hoc fusè hætenus probatum est, restat ut quo tempore breviter definiamus, ac ridiculæ Dausquii interrogationi in verbis hic cap. 6. num. 15. contentæ seriò respondeamus.

Dico ergò illum fuisse sanctificatum statim à suâ Conceptione. Ratio est, quia tanta est Paternitatis ipsius eminentia, adeoque excellens & præcella dignitas, ut citra unionem hypostaticam hominis & Beatæ Virginis Maternitatem, nihil detur sublimius: Quid enim? Ergo quemadmodum Christus propter unionem hypostaticam fuit per se & naturaliter à peccato originali immunis, & Beata Virgo ob Maternitatem per privilegium nulli alteri

Synopsis

Magnificat

D.

Iosephi

SV

concessum præservata, ne in illud prolaberetur, ita omninò dicendum Divum Iosephum ob istam Paternitatem ad Christum, fuisse ab eo quàm primùm liberatum, hoc est statim à suâ conceptione. Non enim fuit ulla ratio diutius differendi, quin è contra magna fuit tunc illam ei conferendi. Quid enim excogitari potest tam magnum, modò non sit manifestè contra æquitatem, quod non est tantæ Paternitati qualis illa est tribuendum? Asserta autem illi huc usque Sanctificatio uterina, & collata, ut hic asserimus, statim à conceptione, nec diutius dilata, nihil continet contra æquitatem, imò est secundum omnem æquitatem, ut consideranti à nobis huc usque tradita de hac sanctificatione ejusque motivis patebit, ergo illi sine ullâ difficultate tribuenda.

III. Hoc ut amplius & clarius pateat, observo triplicem esse mali cujuscunque circumstantiam secundum quam possunt aliqui diversimodè eripi. Prima, antequam quis in illud cadat. Secunda, statim atque in illud cecidit. Tertia, postquam in illâ aliquamdiu hæsit. Primo modo ereptus dicitur *præliberatus*: secundo modo dicitur *liberatus*: tertio modo dicitur *postliberatus*: & vicissim ille qui eripit primo modo dicitur *Præliberator*, qui secundo modo, *Liberator*, qui tertio *Postliberator*. Cùm ergo Christo, ut summo ac perfectissimo Salvatore, omne salvationis genus indubitanter concedendum ratio suadeat, dicendum quod sicut Beata Virgo fuit præliberata, cæteri postliberati, Christus verò illius Præliberator, & horum Postliberator: ita D. Iosephus, ut Christi Pater Liberatus, & Christus ejus Liberator.

IV. Hanc doctrinam fateor me traxisse ex Eminentissimo Cardinali Cusano à Doctrinâ & pietate famosissimo lib. 8. Exercitat. ubi adaptans Virgini Matri illud Cantic. cap. 2. vers. 2. *Sicut lilium inter spinas, sic amica mea inter filias.* Dicit, *Præliberatore* Virgo habuit, cæteri *Liberatore*, imò *Postliberatore*. Ubi adverte illud imò *Postliberatore*, per quod Vir Doctissimus non ineptè se corriguit, dum respectu cæterorum ait Christum melius dici Post-liberato-

rem quàm liberatorem: Nam Christo propriè loquendo erga nullum competit Liberatoris nomen, nisi erga Divum Iosephum, quem solum indilatè & statim à conceptione eripuit, ut sic in illo tripartita salvationis divisio ab-solveretur.

Hoc ipsum quod hic intendo, colligo ex D. Anselmo in Officio particulari Beatæ Virginis quod inter ipsius opera reperitur, ubi hæc habet lect. 4. loquens de Divâ & Immaculatâ Deiparâ. *Vas electionis Sanctus Paulus omnes homines in Adam peccasse fateatur: Vera utique sententia cui contradici nefas esse pronuncio. sed cùm eminentiam gratiæ Dei in te ô Maria! considero, sicut te non intra omnia, sed supra omnia que facta sunt, ineffabili modo contueor, ita & te non lege natura aliorum in tuâ conceptione devinctam fuisse opinor.* Ubi Sanctus ille Pater, ex hoc quod Beata Virgo non intra omnia, sed supra omnia sit, nimirum propter eminentiam prædestinationis suæ, infert non fuisse devinctam communi lege aliorum in suâ Conceptione.

Pariformiter argumentor de D. Iosephi sanctificatione, nam cùm ex hoc quod prædestinatus est ut esset Pater Christi Domini, verè elevatus sit supra omnium ordinem creaturarum, & collocatus in ordine unionis hypostatice, in quo soli sunt cum ipso Homo-Deus & Maria, atque adeò non sit intra omnia, sed supra omnia cum Christo & Maria, non fuit devinctus communi lege aliorum in sua sanctificatione: quare si D. Joannes Baptista intra ordinem cæterarum creaturarum consistens, sexto mense sanctificatus probatur, proculdubio D. Iosephus, qui fuit non intra omnia, ut ille, sed supra omnia in ordine illo superexcellenti constitutus, debuit prius illo sanctificari: quando autem, nisi statim à conceptione suâ?